

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.516/a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.516/a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.516/a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL 1.6.516/a

ORATIO

DE REMEDIIS SPECIFICIS,

HABITA IN ARCHI-LYCEO PATAVINO,

DIE III. NOVEMBRIS, M. DC. LXXXIX.

A CAROLO PATINO,

EQUITE D. MARCI DOCT. MEDICO PARIS.

PRIMARIO PRÆCTICÆ EXTR. PROFESSORE.

PATAVII,

EX TYPOGRAPHIA SEMINARIJ,

M. DC. LXXXIX.

SUPERIORUM PERMISSU.

472
PROVIDENTISSIMO
 ILLUSTRISS. ET EXCELLENTISS. D. D. D.
 ARCHI-LYCEI PATAVINI MODERATORUM
 GENIO,
 CAROLUS PATINUS.

Entibus acceptissimum invocandi Genii morem Christiana Religio adeo immutavit, ut Angelum cuique Custodem seu γαδὸν Δαίμονα præfixerit colique imperaverit: Isti flores spargebantur, extremusque convivii crater profanè dicabatur; Huic verò sacra mente sacrisque verbis litamus, ut propitiora nobis succedant omnia. Hoc planè cultu, Vos Ill. & Excell. III. Viros veneramus, honoris nostri Custodes, & quos ejusdem ampliatores ultro desideramus. Liceat itaque mihi data Prolusionis crastino die recensendæ occasione, meam apud vos fortunam paucis exponere, vestramque implorare opem, justitiam, auctoritatem, clementiam. Extraordinarium praxim med. docendi munus, conciliante fel. mem. Baptista Natio, Publico Reipublicæ lumine passim cognominato, mihi à XV. annis à Ser.^{mo} Principe impositum est cum trecentorum florenorum stipendio. Tanti Viri morte qui summos honores prænunciabat, evanescere visa est spes illa quam mecum optimi multi tenebant, dum à Deo, opinor, suscitatus Hier. Basadonna, è patriæ Patribus unus, in diligentia præmium, ne dicam industria, dignitatem amplificari stipendiumque trecentis florenis augeri benignissimè procuravit. Sextum inde annum frustra expectavimus, nec nisi post octavum, audivimus Aug. Senatum, alioquin munificentissimum, centum florenos sexcentis addidisse. Decreto fidem vix adhibere licebat, nec ab Excell.^{mo} Magistratu, nec ab ejusdem Secretario pro more, nec ab ullo patronorum aut Amicorum significato. Solatium à Vobis expectari non molestè feratis, O & præsidium & dulce decus meum. Vilis pecuniæ augmentum postulent aut miserii aut philargyri, Animi nostri excelsitas luctuosas nescit querimonias, clamantis familiæ vocem vix audit: Primariam exedram constanter petimus, è qua Ser.^{ma} Reipublicæ clementiam vestramque benignitatem pro dignitate celebrare possimus. Eam si conciliaveritis, Musis nostris triumphum, Academicis multis lætitiā, familiæ meæ solatium donaveritis; verbo cetera comprehendantur, & Litteratorum gratiam merebimini. Diu Valete, & labantem nostram sortem auctoritate vestra prudentiāque restituatis.

Patavii, die 2. Nov. qui αἰγὰς Δαίμονος censebatur, M. DC. LXXXIX.

Ilus-

Acram artem ex persequendis tot Naturę mysteriis longissimam esse animadvertunt, qui felici genio ei se addicentes; comparandę medendi opportunitati, anteactorum temporum errores indagare removeque conantur. Hos Empiricus agyrta nil curat, spem juxta metumque, solum aucupaturus lucrum, morbos quos non invenit extremos faciens, quos invenit, extenuans, & pro Mortalium imbecillitate, alexiteria, polychresta balsama, specifica que secreta pollicetur, illaque tanta vi commendat, ut philosophis probę medentibus pręlatus, cūm apud Principes tum apud plebem, non rarō acceptissimus sit.

Nec tempora nec mores accusare convenit: Omnium fere sæculorum culpa est, omnium fere hominum, ut dementem me summęque temeritatis conficiū ipse censerem, si tot opiniones reprimere contenderem: Torrentem pro viribus coercere meum esto desiderium, meum votum. Quo me Seren. Respublica donavit praxim medicam docendi munere, ei hodierna die utcunque satisfacturum confido, dum nobiles *φιλατρῶν* animas à fallacibus ejusmodi scopulis liberavero, ad Galeni mentem Medici nomen non mereri *ἀριστέρον* demonstravero, & specifica si quę sint remedia nec *ἀλογῶς* nec inconsulte admittenda esse confirmavero.

Narrat Plutarchus Pyrrhum Molossorum Regis filium adhuc infantem ab hostibus investigatum, clam ab amicis sublatum, in fugam arreptum fuisse. Quę in manibus erat spes, elapsa eis repente est, ubi ad amnem pervenerunt rapidum, & nulla ratione permeabilem. Diffidentes Pyrrhi servatores quum animadvertissent incolas stare in ulteriore ripa, hos oraverunt ut tractioni opitulerentur, infantemque supplices ostenderunt: At illis ob undarum strepitum non exaudientibus, dum hi clamant, isti nihil intelligunt, uni venit in mentem ut detracto quercus cortici inscriberet fibula litteras necessitatem & fortunam Pueri significantes, quem circumvolutum lapidi in ulteriorem ripam projecit. Illis lectis, qui trans fluvium erant, ratem miserunt, & Pyrrhum servaverunt.

Historicum ænigma jam vindicari tempus adest, Auditores optimi: Pyrrhus Veritatis vices subeat, cui vix natę hostes insurgunt innumeri. Regium Numen servare tentemus, quod à generosa, & *φιλαλίδει* Studioforum indole sperare licebit. Tot vitę diverticulis, tot inauditis hæctenus philosophandi modis, tot privatis utilitatibus, Veritatem opprimi, & in profundo demergi, ingens metus suboritur. Sed incolas animadverto extra periculum, quos alta voce supplex interpello: Vobis Pyrrhum sum exhibiturus, Philatri nobilissimi, dilectissimi; Regio Infanti, precor succurrite. Nondum intelligitis, nondum opitulamini: Pro cortice cui PYRRHI nomen inscriptum sit, verba mea accipite, auctoritate medicinę Principum instar lapidis gravissima. Ratem itaque confestim transmittite, aures scilicet & mentem quibus Veritatem ad Vos fugientem pro sua dignitate excipere poteritis.

Investigatis elapio anno quibuscunque Febribus, injunctum nobis munus postulat ut particulares capitis morbos declaremus, ac tanta diligentia perscrutemur, ut quidquid ad eorum curam ratio experientiaque obtulerit, benevolis Auditoribus communicetur. Apum exemplo ex variis floribus suaviores succos decerpentium præclaras antiquorum recentiorumque Medico-

rum cogitationes colligemus, & ad ægrotantium levamen producere pollicemur. Cum autem tum ob dignissimas illius partis functiones, tum ob abstrusas morborum causas, tum etiam ob maximum ac urgens mortis periculum, multa proponi soleant specifica remedia, circa horum usum, atque abusus hodie proludemus, quæ nobis utilia visa fuerint comedabimus, superflua liberè damnabimus.

Priusquam specifica quid & quomodo valeant explicemus, ab æquivocatione cavendum quæ nos in errorem conjiceret, nil aliud cum Galeno cogitantes, quàm eundem excutere. Tria itaque apud Medicorum vulgus specificorum vocabulo significantur: Primum quidem, quæ cum aliqua corporis parte amicam habent *συμπαθείω*; sic cerebro, cordi, pulmonibus, convenire dicuntur quæ partes illas sublevant. Quæ deinde sincerum aliquem humorem, bilem, phlegma, succumque melancolicum attrahere, aut evacuare creduntur *κατ' ἐλξιν* aut *κατ' ὄσιν* specifica virtute id præstari docetur. At tertia acceptio frequentius occurrit, dum morbos particulares à specificis remediis profligatos intelligimus; quemadmodum Apoplexiam, Pleuritidem, Asthma, occulta proprietate sanans medicamentum, specificum palam prædicatur.

Qui eorum causam suscipiunt, aliquando quidem morbos totaliter depelli affirmant, nec tamen ob repugnantes sæpè alienas causas, Medicorum vota pervertentes, id absolute requiri, cum sufficiat imminuto insigniter morbo, ægrum utcunque sublevare, siue caloris fiat beneficio, siue amaroris, siue virtutis sudorificæ, aut reconditoris alicujus qualitatibus. Sensuum relationes, inquiunt, nullum rationis compotem negaturum opinamur, sophismatibus Anaxagoræ, nivem non esse albam, sustinentis inhæsurum; sed multa dari præter sensus, nec ab his omnia comprehendere fateri necesse est: Hos omnibus animantibus Natura condonavit, ut docet Pergamenus noster; rationem solis hominibus cum Diis communem esse voluit, quæ scilicet sensus dirigeret & perficeret, iisque deficientibus suppleret. *Medicina* deinde *brevem habet occasionem*, inquit Hippocrates, l. 1. de loc. in hom. c. 54. ἡ δὲ ἰατρικὴ ὀλιγόκαιρος ὄζει. & aphor. 1. οὗ δὲ χάρις ὁ ζῶν, *occasio præceptum*. Specifica itaque erunt admittenda, quæ neglectis fastidiosius Dogmaticorum ambagibus illico sanent.

Celeb. Rob. Boyleus, argumentum à paritate produxit, experientiaque confirmavit: Ut enim periculosos admodum morbos exigua veneni portio generat, cur occultam sanandi qualitatem non haberet, minima etiam alexiterii quantitas? At illud, me Hercle, Galenica remedia non dabunt, alibi proinde quærendum veniet. Morbi quidem occurrunt mille pro unica sanitatis specie; cur mille morbis, mille venenis, unum non objiceretur specificum?

Mirabilia quidem leguntur apud Galenum hujusmodi exempla, l. 11. de simpl. med. fac. quibus constat vinum in quo extincta fuisset vipera, elephantiasim seu lepram sanasse: Hujus præterea carnem non modo non venenosam, sed & egregiè nutrientem & morbos multos curantem, ac proinde præclari illius medicamenti basim esse quod Medici Theriacam appellant. Id referant qui voluerint ad exsiccantem manifestè qualitatem, valenter digerentem, & convenienter calefacientem; addant & maximam istorum reptilium humidi radicalis copiam: Brevius erit certè, cautiùs, atque pomposius, occultam & specificam ei asserere.

Scorpionum ictus acutumque eorum dolorem sanat oleum in quo scorpiones multi suffocati fuerint, soli expositum; omnium hoc in confesso est, atque celerius si vulnere scorpio atteratur. An oleo, an scorpionis virulentia hanc inauditam sanandi vim tribuerint diobolares Medici? Nonne præclarior erit opinio, & artis majestate dignior, specificam qualitatem confirma-

re

re? Serpentariam Virginiae plantam venenatis serpentum moribus subito mederi pariter affirmant, qui regionis illius historiam scripsere. Negabunt iterum, & ab alio orbe redeuntibus mentiri licere referent; Quin, ut specificam illam qualitatem respuant, ad ignotam sibi potius confugient.

Quid manifestum experirentur iidem in Cancrorum cineribus? Hos tamen contra rabidi canis morsus adhibebant Veteres, ipso teste Galeno Dioscorideque, *ut nullus qui iis usus sit, ajunt, mortuus fuerit*; occultam eorum qualitatem juvante Gentianæ atque thuris addita portione. Quis eventum adeo felicem temerariè negaret? Quis summos illos viros vanè scripsisse & juxta fidem aliorum proferre auderet? Occulta itaque qualitas tantis auctoritatibus asserenda est, quæ specifica remedia stabiliat.

Corticem Peruvianum inter specifica medicamenta primas tenentem laudant impensè Doctiss. Villisius, & tot cumulatissimis nummis famosus Eques Talbotius, adversus Quartanas, quin & cæteras intermittentes febres. Manifestis qualitatibus tradant Adversarii quantum voluerint, amarori, adstrictioni, fermentationi, non tamen illis integram deberi sanitatem probabunt, aut non sanatis omnibus, aut sæpè recurrentibus febribus.

Vulgus abunde novit silices spinæ dorsi impositos narium hæmorrhagiam sistere, manifesta qualitate nulla prolata. Fortè hanc affirmaret vesanus aliquis, & ferrum aliaque metalla, quod frigida sint, idem præstare diceret, sensum obtundentia: sed ingentem sanguinis fluxum non cogunt frigida.

Nonne aquilæ lapides collo appensi fœtum in utero diutius retinent, fœmori alligati celeriores ejus exitum procurant? Fœminas omnes hujus qualitatis occultæ fidem facere notum est, quæ solè id queunt testari. Porro ab hac opinione alienos nonnullos novimus, qui soli fœtus perfectioni ac maturitati id tribuant, viam sibi tunc fortiter aperientis, nullo fulcro prius indigentis, nullo specifico. Sed muti planè sunt dum fascinationes ab eodem Aetite lapide sanari palàm obijcitur.

Quis Antimonio famosissimam specifici dignitatem eriperet, omnis generis humores sursum deorsumque detrudenti? Alimentariis quidem ut excrementitiis utcumque videtur insensum, naturalem œconomiam disturbans, totumque corpus adeo concutiens, ut vestis instar *μοχλικόν* ab ipsis Chymicis nuncupetur. Hoc ipso quàm peculiaribus suis virtutibus emetica & cathartica, *κατ' ἐξοχὴν* specificum appellari meretur, non uni solùm morbo conveniens, ut quàm plurima alia, sed Febribus omnibus cum acutis tum chronicis, Apoplexiæ, Paralyfi, Epilepsiæ, Lethargo, Anginæ, Pleuritidi, Jætero, Hydropi, Podagræ, aliisque quam multis nosocomiorum hospitibus, non nisi longissima Dogmaticorum methodo sanandis.

Viribus Mercurii Luem Veneream absolutissimè sanari fatentur ipsi Medici, quem ante duo sæcula isti usui nondum adhibitum fuisse constat, quàmvis antiquitas illius metalli vires manifestas noverit. Concedendæ sunt itaque qualitates occultæ horrendum hoc libidinosorum flagellum profligantes, quæ specificum ejus remedium stabiliant. Quis enim recalcitrando asserere auderet, soli cutis portioni aut binis articulis admotum, ea pollere partium tenuitate quæ latentis humores omnes spongix instar exprimeret, & ferofam eorum virulentamque colluviem per *πυλίσμον* sursum iterum & excerni cogeret, illæsis planè, nisi per nimiam quantitatem error fiat, cæteris humoribus, aut partibus.

Chronicos morbos à tenacibus viscosisque humoribus ortos specificis medicamentis obrui novit universus populus, cujus vox & ipsius Dei O. M. esse cen.

cenfetur: Fiat id foliditate, figura, agitatione, parum refert, modo materiae morbificae textura deftruatur; An auderent pertinaces viri id ex manifestis qualitatibus oriri pronunciare? An continuo objicient cum Galeno contraria contrariis curari, & hac ducti ratione, morbos ab acido cedere alcalizatis, five fixis ut falibus, five volatilibus ut fpiritibus. Medicinam ifti Medici perderent, quam adeo intelligibilem docerent. Artis secreta ipfi addifcant, inter quae primas illud tenet, aliter quam vulgus fapere.

Hae & sexenta alia celebri Kergero anſam dederunt ſcribendi, *l. de ferm.* ſe ultra mille febricitantes ſine venae ſectiōe, purgatione, ſudorificis, diureticis, alterantibus, corroborantibus, topicisq; ſanaffe, unico medicamento praecipitante, *Audite haec omnes gentes, auribus percipite omnes, qui habitatis orbem.*

Multo adhuc ſunt mirabilia quaedam ſpecifica dum invito Ariſtotele agunt in diſtans. Quo modo fiat hoc, doceri patiantur increduli à vulneratis ſympathico pulvere ſanatis qui ex remotiſſimis etiam regionibus virtutes ejus exceperunt, ſanguine ſuo ad Medicum hujusmodi maturè translato. Venientem ad nos oportet credere, nec tam facile vulgaribus illis philoſophis rerum cauſas ſcrutantibus, fidem adhibere.

Penè pudet fallacibus illis Sophiſmatibus tamdiu immoratum fuiſſe: Animadvertere potuiſtis, viri χαρτέτες, aliam mihi fuiſſe mentem quam vanas aut aniles ineptias Vobis obtrudere, & ignorantiae aylum demonſtrare. Nullam brevi fore medicinam cenſeatis, Eruditi Philiaſtri, ſi pro philoſophicis ratiocinationibus, ejusmodi miracula adduci ſufficeret, idiotis ac mulierculis quam ſapientibus viris convenientiora. Explodatur nimis iſte Medicastroſorum πλυσσύν numerus, artis quam proſitemur appendicem quærentium, Hippocratem ut vetuſtum damnantium, & inaudita dogmata, non quòd vera ſed quòd nova ſint, infulſiſſimè probantium: Ad populum phaleras.

Quod utcuq; latet an ideo ſpecificum nuncupari convenit? Comeſtus aſparagus odorem tum à planta, tum ab ordinario lotio alienum ſpargit: Terbinthina interius ſumpta, permixtis cum in renibus, tum in veſica corpufculis, urinam ita imprægnat ut violarum inſtar fragrantiam ſpiret: Arſenicalia licet carnem vix tetigerint, cor ſumma intemperie diſturbant, aliasque noxas inferunt: Cantharides manu contrectatae maligna ſua effluvia nonnunquam ad veſicam transmittunt, doloribus & ſanguinis miſctu conſpicua: Opium naturæ noſtræ gravis eſt inimicus, quam paucis granis obruit. Emplaſtris tamen intermixtum internos dolores ſæpè ſedaſſe ſtupentes obſervaverunt Medici: Quid inde, an ſpecificum erit topicum? Heterogenearum partium beneficio id præſtari quid vetat? aliis calorem introducentibus, aliis humorem condenſantibus, aliis per ſe refrigerantibus, ut inflammationem cedere neceſſum ſit, atq; ipſum aliquando calorem nativum, oborto ſphacelo. Effluentes ſpiritus ab arſenico venenoſitate inferunt, nullo modo ſi validiores ſint reparabilem, quod ne ſpecificū dicatur pluribus venenis commune eſt.

Occultam ne dicemus qualitatem quā hyſtericarum ſymptomata fiunt, & ſpecificam quā reſtituuntur? Utrumque brevifſimo temporis intervallo abſolvitur, nec majus ad paroxyſmi ſanationem forti ſpiritu cornu cervi, aut odore ſalis ſoniaci, aut quovis alio tetro requiretur, quam ſuaevolentibus ad eandem mulierum ſyncopem. Curantur pari modo morbi à moſcho aut ſere odorata contracti, aſſæ foetida aliorumq; ingratorū odorū ope. Neminem ſactenus adeo ſagacem eſſe audivimus qui horroſum peculiariū rationem explanaverit. Mel quibuſdam venenoſa parit ſymptomata. Palent nonnulli ad felis intuitum: Alii ſyncopeprehenduntur, ob caſei vel allii odo-

odorem, atque ipsius etiam Rosæ cæteris hominibus ut & Veneri gratissimæ. Multos novimus abstemios, at inter illos quosdam adeo infensos Baccho, ut Libitinæ forent proximi, si vini guttulam labiis admisissent.

Plurima adhuc ignota, & in majestate naturæ abdita jacere fatendum est, sensibus non exposita, maxima caligine obducta, & tenebris ut ajunt plusquam Cimmeriis immersa, ob variam colorum odorum saporum aliarumque omnis generis qualitatum combinationem, ut major pars eorum quæ scimus, minima sit eorum quæ nescimus, *Vincit adhuc natura latendi.*

Ea si velint occulta nuncupari, nos neutiquam succensuros noscant: Neque tamen vellemus specificam iis tribus qualitatem incomprehensibiles effectus causantem, cum sæpe quæ antiquos latebant recentioribus philosophis manifesta evaserint. Magnetem ad polum arcticum sponte moveri, ab eodem ferrum ut à Gagate paleam attrahi; Antipodes ut nobis, ita nos aliis ex adverso stare; Mare fluxum & refluxum pati, eumque adeo diversum, ut in quibusdam plagis septies per diem occurrere mirum sit, in aliis ter, alibi semel, & in quibusdam nullum; Sanguinem à corde per arterias fluere, & ad idem ab habitu corporis circulatione continua per venas recurrere; aliaque innumera Platoni, Aristoteli, D. Augustino maximis R. P. litterariæ heroibus, in occulto fuisse, eruditi omnes fateri non ambigunt.

Modos substantiæ à nonnullis productos scientiarum cupidi non admittant, via est ad perpetuam nec unquam emendandam incitiam, Quid reponerent objicienti substantiæ vires esse qualitates, quibus ut ministris orbata agere quidquam nequit: Separatis à se qualitatibus, omnium simul sumptarum virtute agere contendunt; terminos concilient, rem ipsam non conciliabunt. Id porro docent Helmontius, Hartmannus, alii qui sphingem domi habere sibi persuadent, eo maxime ducti argumento, crocum metallorum per macerationem emeticum & catharticum fieri absque ulla sensibili corporis imminutione, & si viribus menstrui detritum; Argentum vivum centies milliesque liquores quosvis imprægnare & vermes necare absque ponderis aut saporis alteratione. Arguamus ex opposito nullam esse substantiæ actionem, agendo enim ipsa repateretur, sed omnia spirituum effluvio concedenda.

Egregium Galeni nostri testimonium non prætermittam; dum Æschriónis, empirici, medicamentorum peritissimi, concivis & Præceptoris sui, alteriusque nomine Pelopis medicinam landat ex cancerorum cinere Rabiosis plerumque salutifero: Opinabatur enim Pelops cancrum ex proprietate totius substantiæ prodesse cujus causas se scire proficiens ambitione magna se jactabat: *At ego*, inquit Galenus, *nisi planè me scire quidpiam persuasum habeam, aliis persuadere non tento.* Utinam pari modestia pari fide procederent qui qualitates específicas in medicinæ theatrum intrudunt, qui pericarpia, amuleta, appensa, febrifuga, antiepileptica ejusque modi nugæ præscribunt, qui Antimonium, confectionem de hyacinto & Alkermes, Lapidem Bezoardicum, margaritas præparatas, alces cornu, vulpis pulmonem, lacertæ jecur, combustos asinorum ungues, hippopotami dentem, ustarum hirundinum cineres, extincti de repente viri cranium, aliqua artis innocentissimæ ludibria aut speciosa aut ridicula exhibent, non minori commendantium: *minia, quàm maximo Mortalium damno.* Penes Vos, sanè mentis Auditores, *num esto.*

Miserandum profectò tot circumforaneos viros, theatralis personæ, & mentitos Doctores plebi palam exponere specifica medicamenta, & præter nebulonum quæstum, nil quàm luctum & tragedias excitant. Duas hujus generis imposturas Lutetiæ Parisiorum actas hic referre liceat. Primam quidem

dem observaverat Duretus, magnus ille Hippocratis commentator & genius, aliquotque ejus collegæ viri optimæ notæ Marefcottus, Pietreus, Hollerius & Gorrhæus. Ipsi persuaderi non potuerat, lithontriptico cujusdam cinifionis pulvere, lapidem in vesica latentem atteri & in arenas frangi: Donec Principem trium annorum illo usum melius valere ac singulis diebus rubeas arenulas in matellam, unâ cū lotio deponere ejus tota familia universaq; plebs lætabunda clamaret. Quid ad hæc, increduli pervicacesque Dogmatici? Vestram famam Duretus tuebitur, qui ad mictionem, calculi pulverizati excretionem nuncupabant, accercitus, dum impostor ille vaser Infantis verpam dextra ad urinam fundendam sollicitare fingebat, è sinistra aliquid in scaphium deponi & ejus parietibus adherere, cautè animadvertit. Apprehenso de repente brachio, chartula inter subuculam & cutem reperta est, pulvere rubro ut præcipitato referta: Et illud erat specificum Fraudatoris remedium. Sed & nos alium dolum vidimus. Ante XXV. annos se nobilem Hollandum fingens sceleratus quidam Burdigalensis, specificam artem scire se sparsit, quæ levi cum dolore calculum è vesica extraheret: Utunque primis operibus successit scelus, donec è proceribus Svecis unus se Impostori permiserit, & extractum sibi lapidem confidens, cis mensem inter inflammationis distentionisque cruciatus ultimum objerit diem. Pro gentis more dissectum fuit cadaver, & repertus in vesica calculus amplissimus, quæ nusquam dissecta fuerat. Incisionem quidem in perinæo faciebat perfidus ille nebulo, & sanguine illinc prodeunte portatum clam à se calculum illinibat, quem è vesica extractum exiguo cum dolore mentiebatur & gloriabatur. Se ideo quemquam ad chirurgicum opus admittere velle negabat, ne specificum suum secandi modum palam declararet. O deterrimos homines, Dei atque hominum justitia puniendos?

Tetra hæc & iniqua facinora deleat, mentemque nostram recreet ludicra fraus, arguta Galeni sagacitate patefacta: Huic pollicitus quidam erat incantationem quæ scorprios interficeret. Ubi illam semel dixisset, in scorpionum expuit; inde rursus obmurmurans, iterum scorpionum conspuat; at ubi tertio dixisset, mortuus est scorpion. Id scitè Galenus de saliva esurientium & sitientium interpretatus est, nulla incantationis adhibita ratione, quam minus oculatus specificam admisisset.

Juvenes Medicos secretis, ut vulgò dicitur, inhiantes & brevissimam artis viam per specifica quærentes quomodocunque solabor testimonio Belge Pauli de Sorbait, Archiatri Cæsarei, cujus fervidum zelum ac doctrinam æquè commendamus: *Apollinem juro, inquit meth. med. c. 9. me hæcenus ex Galenicis, fortunam honorem & divitias consecutum fuisse, quibus per chymica, caruissem. Ex cor de doleo tam multos ab antiquissima & divina methodo adeo turpiter recedere. Italicas universitates uti & Gallicas, atque nostram Viennensem, quæ ab hac labe immunes permanserunt, summis in cælum usque laudibus efferrem, si possem. Itaque cauti bonæque frugis Philatri sapientem incredulitatem utilissimam sibi fore persuadeant ex Euripidis monitu, in Hel. Σώπρονος δ' δόξιστος ἔν' ὅσιν ἐδὲν χερσὶν ὀφείλουσιν ἰσχυρῶς.* Nervus sit sapientiæ nil temerè credere.

Circa specifica remedia eorumq; paronymphos hæc dicta sunt. Eamdem horum sententiam cum Astrologis à Cicerone descriptis quis non videt? *Ubi mihi p. . . videatur, inquit l. 2. de Divin. quemquam extare qui etiam nunc credat in quorum prædicta quotidie videat re & eventis refelli. Utrisque profectò convenit illud Taciti, hist. l. 1. Genus hominum est infidum, sperantibus fallax, quod in civitate nostra vetabitur semper, & retinebitur.* D I X I.

005644.1.2